

अक्रा

दम्भः २। इति हेमचन्द्रः॥ (शाब्दरहितः। सरलः।)
अक्राल्कल इत्यपि प्राटः।

अकल्का, स्त्री, (नास्ति कल्कः अन्धकारमालिन्यं यस्याम् इति।) ज्योत्स्ना। इति शब्दचन्द्रिका॥
वाच्यलिङ्गस्तु कल्कारहिते। (शाब्दशून्यः। दम्भ-
शून्यः। सरलः। निर्मलः।)

अकल्पितः, त्रि, (न कल्पित इति। नञ्समासः।)
कल्पनारहितः। अकल्पनिकः। अकल्पितः।
अरचितः। (सत्यः। प्रकृतः। अविद्यः।)

अकल्प्यः, त्रि, (न कल्प्यः सुस्थः। नञ्समासः।)
रोगी॥ (यथा,—

“अकल्प्यबालस्थविरविषमस्थक्रियाकुलान्।

... .. नाङ्गाययेन्नुपः”॥

इति मिताक्षरार्थवचनम्॥ असमर्थः। यथा,—

“अकल्प्यः स्नाङ्गचेष्टायां प्रकुन्त इव पञ्जरे”।

इति भागवते। कल्पो निरामयः तत्र नञ्-
समासः॥

अकल्याणं, स्त्री, (न कल्याणं। नञ्समासः।) अ-
मङ्गलं। अशुभं। (त्रि। कल्याणरहितः।)

अकस्मात्, व्य, अतर्कितं। हठात् १। तत्पर्यायः।
सहसा २ सद्यः ३ सपदि ४ तत्क्षणे ५ एक-
पदे ६। इति हेमचन्द्रः॥ नञ्समस्तकिमुशब्दस्य
प्रथमन्तप्रयोगोऽयं। इति केचित्॥

अकारणं, त्रि, (नास्ति कारणं यस्य सः। न+कार-
णं।) कारणशून्यं। निर्हेतुं। अनिमित्तं। यथा,—

“कुतः पुनः शब्दभङ्गमस्मिन् शब्दे,
न चार्थितं कम्म यदप्यकारणम्”।

इति श्रीभागवतं। (कारणं विना। कारण-
भावः। यथा,—“कारणसामान्ये द्रव्यकर्म्मणां
कर्म्मकारणमुक्तम्”। इति वैशेषिकसूत्रम्।)

अकारणगुणोत्पन्नगुणः, पुं, (विना कारणगुणं
उत्पन्ना जाताः ये गुणाः। अकारणगुणं +
उत्पन्न + गुणः।) स्वाभाविकगुणः। न्यायमते वि-
भुनिष्ठविशेषगुणाः यथा,—बुद्धिः १ सुखं २
दुःखं ३ इच्छा ४ द्वेषः ५ यत्नः ६ धर्मः ७ अ-
धर्मः ८ भावना ९ शब्दः १०।

(“अतीन्द्रिया विभूतान्तु ये स्थुर्वैशेषिका गुणाः।

अकारणगुणोत्पन्ना एते तु परिकीर्त्तनाः”।

इति भाषापरिच्छेदे। अकारणेति कारणगुण-
पूर्वका रूपादयो वक्ष्यन्ते। बुद्ध्यादयस्तु न
तादृशाः। आत्मादेः कारणाभावात्।) इति
सिद्धान्तसुभाषिणी॥

अकार्यार्थं, स्त्री, (न कार्यार्थम्। नञ्समासः।)
कृपणताराहित्यं। यथा,—

“स्तोकादपि च दातव्यमदीनेनैव चात्मना।

अहन्यहनि यत्किञ्चिदकार्यार्थं हि तत् स्मृतम्”॥

इत्येकादशीतत्त्वम्॥

अकार्यं, स्त्री, (न कार्यं। नञ्समासः।) कार्य-
भावः। अकृत्यं। अकर्म्म। (दुष्कर्म्म। कुका-
र्यम्।) यथा,—

किमकार्यं कदर्याणां दुस्वयं किं धृतात्मनां”।

इति श्रीभागवतं॥

अक्रि

अकालः, पुं, (न कालः, अप्रशस्तः कालो वा।
नञ्समासः।) असमयः। अप्रशस्तकालः।

यथायोग्यकालातिरिक्तसमयः। अशुद्धकालः।
यथा,—गुरोरस्तात् प्राक् वृद्धत्वे पञ्चदशाहः।
तस्यास्ते द्वात्रिंशद्दिनं। तस्योदयात् परं बा-
लत्वे पञ्चदशाहः। गुण्वादिष्ययोगे स्थितिकालः
दशत्रिंशद्दिनादिः।

सिंहे गुरोः स्थितिकालः सम्बन्धरक्षुलः। अस्य
विशेषः यदि माघपूर्णिमास्यां मघानक्षत्रं
प्राप्यते तदैवं भाष्यं। वक्रिगुरौ अष्टाविंशति-
दिनं। पूर्वराश्यावनागतातिचारिगुरौ एकवर्षः।

अयमेव लुप्तसम्बन्धः। पूर्वराशिगन्तुतिचा-
रिगुरौ पञ्चचत्वारिंशत् दिनं। नीचस्थगुरोः
स्थितिकालः संवत्सरस्थूलः। राजयुक्तगुरोः
स्थितिसमयः एकाब्दः स्थूलः। भृगोर्मंडास्तात्
प्राक् वृद्धत्वे पञ्चदशाहः। तस्य महास्ते
द्विसप्ततिदिनं। तस्योदयात् परं बालत्वे दशाहः।

एतत्तयं शीघ्रास्तमुच्यते॥ भृगोः पादास्तात्
प्राक् वृद्धत्वे दशाहः। तस्य पादास्ते द्वादशाहः।
तस्योदयात् परं बालत्वे दिनत्रयं। एतत्तयं
वक्रास्तमुदितं। मलमासे मासमेकं॥ भानु-
लङ्घितमासे क्षयमासे च तदेव॥ भूकम्पाद्य-
द्भूते सप्ताहः॥ पौषादिचतुर्मासे एकदिन-
चरणाङ्कितवर्षेण तद्दिनं। दिनद्वयचरणाङ्कित-
वर्षेण दिनत्रयं। दिनत्रयचरणाङ्कितवर्षेण
सप्ताहः॥ दक्षिणायने षण्मासाः॥ श्रीहरि-
शयने चतुर्मासेः॥ चन्द्रसूर्यग्रहणे कर्म्मविशेषे
एकत्रिसप्तदिनानि॥ इति ज्योतिषतत्त्वं॥

अकालजः, त्रि, (अकाले जायते इति। अकाल
+ जन + ड। अकालजातः। असमयोत्पन्नः।
अपूर्णाकालोद्भवः। यथा,—

“अकालजन्तु विरसं न धान्यं गुणवत् स्मृतं”॥

इति राजवल्लभः॥
अकालजलदोदयः, पुं, कुञ्जटी। इति शब्दमाला॥
अकाले मेघानामुदयः॥ यथा रघुवंशे—
“यवनीमुखपद्मानां सेहे मधुमदं न सः।
बालातपमिवाज्जानामकालजलदोदयः”॥

अकालमेघोदयः, पुं, (अकाले यः मेघानाम्
उदयः।) कुञ्जटी। इति शब्दमाला॥ अकाले
मेघानामुदयः॥

अकिञ्चनः, त्रि, (नास्ति किञ्चन यस्य। मयू-
रव्यंसकादित्वात् वज्रब्रीहिसमासः।) दरिद्रः।
नास्ति किञ्चिदपि यस्य। इति हेमचन्द्रः॥
(यथा,—“अकिञ्चनः सन् प्रभवः स सम्पदाम्”
इति कुमारसम्भवे।)

अकिञ्चनता, स्त्री, (अकिञ्चनस्य भावः। अकि-
ञ्चन + तल्।) अकिञ्चनस्य भावः। सा तु परि-
ग्रहत्यागरूपयमविशेषः। इति हेमचन्द्रः॥
अकिल्बिषः, त्रि, (नास्ति किल्बिषं यस्य। वज्र-
ब्रीहिः।) किल्बिषशून्यः पापरहितः। यथा,—

“न मां दोषेण सुययि गन्तुमर्हस्यकिल्बिषं”।

इति रामायणं॥

अकीर्त्तिः, स्त्री, (न कीर्त्तिः। नञ्समासः।)
अयशः। यथा,—
“अकीर्त्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽयथा।
सम्भावितस्य चाकीर्त्तिर्भारजादतिरिच्यते”॥
इति श्रीभागवतीतायां २ अध्याये ३४ श्लोकः॥
अकीर्त्तिकरं, त्रि, (अकीर्त्तिं करोति जनयति
इति। यद्वा कीर्त्तिकरं न भवतीति नञ्-
समासः।) अयशस्करं। यथा,—
“कुतश्चा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितं।
अनार्थजुष्टमख्यमकीर्त्तिकरमर्जुन”॥
इति श्रीभागवतीतायां २ अध्याये २ श्लोकः॥
अकुतोभयः, त्रि, (नास्ति कुतोऽपि भयं यस्य
सः। मयूरव्यंसकादिगणान्तर्गतः। न + कुतः
+ भयं।) नास्ति कस्माद्भयं यस्य। निर्भयः।
यथा। इच्छतामकुतोभयमिति भक्तिरसामृत-
सिन्धुः॥

अकुप्यं, स्त्री, (न कुप्यं, कुप्यात्पदव्यर्थः। नञ्-
समासः।) स्वर्णं। रूप्यं इति हलायधः॥ यथा—
“कुरुकुप्यं वसु वासवोपमः”। इति भारविः॥
अकूपारः, पुं, (न कूपारः। नञ्समासः।) कुं-
पृथिवीं पिपिर्त्ति इति कूपारः। पृ पालन-
पूरणयोः। कर्म्मणि अण्। अन्येषामपीति
दीर्घः।) समुद्रः। इत्यमरः॥ कूर्मराजः।
पाषाणादिः। इति मेदिनी॥ कमठः। इति
त्रिकाण्डशेषः॥

अकूर्चः, पुं, (नास्ति कूर्चः कौतवं यस्य। वज्र-
ब्रीहिः।) वृद्धः। इति त्रिकाण्डशेषः। कौत-
वशून्ये त्रि। (दम्भशून्ये)।
अकृतं, त्रि, (न + कृत + क्त।) न कृतं। अनिव्या-
दितं। यथा,—
“कालातीतन्तु यत् कुर्यादकृतन्तद्विनिर्दिशेत्”
इति स्मृतिः॥ (निव्यः। प्रमाणाविषयः। (स्त्री)
मोक्षः। कारणं। (स्त्री) प्रकृतिविशेषः।
यथा—“अथां निम्नदेशगमनादिलक्षणा प्रकृ-
तिः सा न केनचित्कृता”।)
अकृतञ्चः, त्रि, (न + कृत + च्वा + क्त। न कृतञ्चः
इति नञ्समासः।) कृतञ्चः। हितात्मन्तौ।
उपकारामानी। उपकारहन्ता। यथा,—
“भजतोऽपि न वै केचिद्भजन्तुभजतः कुतः।
आत्मारामाः पूर्णकामा अकृतञ्चो गुरुद्वयः”॥
इति श्रीभागवतं॥
अकृतित्वं, स्त्री, (कृ + कृतिन् + त्व।) अकृतपता।
अपदुता। कर्म्मकुशलत्वं। अयोग्यत्वं॥
अकृती, [न] त्रि, (न + कृती। नञ्समासः।) कर्म्म-
क्षमः। कार्यकुशलः। क्रियानुपयुक्तः।
अकृत्रिमं, त्रि, (करणात् जातः कृत्रिमः। स न
भवतीति नञ्समासः।) अकरुणं। अजन्यं।
सिद्धं। अकरुणजातं। यथा दत्तः।
“चतुर्थे च तथा भागे खानाथं म्दमाहरेत्।
तिलपुष्पकुशादीनि खानद्याकृत्रिमे जले”॥
इत्याहिकाचारतत्त्वं॥०। किञ्च। कात्यायनः।
“पूर्वपदं स्वभावोक्तं प्राङ्वावाकोऽथ लेखयेत्।

अक्र

अक्रोत्तिः, स्त्री, (न कीर्त्तिः। नञ्समासः।)
अयशः। यथा,—

“अकीर्त्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽयथा।
सम्भावितस्य चाकीर्त्तिर्भारजादतिरिच्यते”॥

इति श्रीभागवतीतायां २ अध्याये ३४ श्लोकः॥
अकीर्त्तिकरं, त्रि, (अकीर्त्तिं करोति जनयति
इति। यद्वा कीर्त्तिकरं न भवतीति नञ्-
समासः।) अयशस्करं। यथा,—

“कुतश्चा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितं।

अनार्थजुष्टमख्यमकीर्त्तिकरमर्जुन”॥

इति श्रीभागवतीतायां २ अध्याये २ श्लोकः॥
अकुतोभयः, त्रि, (नास्ति कुतोऽपि भयं यस्य
सः। मयूरव्यंसकादिगणान्तर्गतः। न + कुतः
+ भयं।) नास्ति कस्माद्भयं यस्य। निर्भयः।
यथा। इच्छतामकुतोभयमिति भक्तिरसामृत-
सिन्धुः॥

अकुप्यं, स्त्री, (न कुप्यं, कुप्यात्पदव्यर्थः। नञ्-
समासः।) स्वर्णं। रूप्यं इति हलायधः॥ यथा—
“कुरुकुप्यं वसु वासवोपमः”। इति भारविः॥
अकूपारः, पुं, (न कूपारः। नञ्समासः।) कुं-
पृथिवीं पिपिर्त्ति इति कूपारः। पृ पालन-
पूरणयोः। कर्म्मणि अण्। अन्येषामपीति
दीर्घः।) समुद्रः। इत्यमरः॥ कूर्मराजः।
पाषाणादिः। इति मेदिनी॥ कमठः। इति
त्रिकाण्डशेषः॥

अकूर्चः, पुं, (नास्ति कूर्चः कौतवं यस्य। वज्र-
ब्रीहिः।) वृद्धः। इति त्रिकाण्डशेषः। कौत-
वशून्ये त्रि। (दम्भशून्ये)।
अकृतं, त्रि, (न + कृत + क्त।) न कृतं। अनिव्या-
दितं। यथा,—

“कालातीतन्तु यत् कुर्यादकृतन्तद्विनिर्दिशेत्”

इति स्मृतिः॥ (निव्यः। प्रमाणाविषयः। (स्त्री)
मोक्षः। कारणं। (स्त्री) प्रकृतिविशेषः।
यथा—“अथां निम्नदेशगमनादिलक्षणा प्रकृ-
तिः सा न केनचित्कृता”।)
अकृतञ्चः, त्रि, (न + कृत + च्वा + क्त। न कृतञ्चः
इति नञ्समासः।) कृतञ्चः। हितात्मन्तौ।
उपकारामानी। उपकारहन्ता। यथा,—
“भजतोऽपि न वै केचिद्भजन्तुभजतः कुतः।
आत्मारामाः पूर्णकामा अकृतञ्चो गुरुद्वयः”॥
इति श्रीभागवतं॥
अकृतित्वं, स्त्री, (कृ + कृतिन् + त्व।) अकृतपता।
अपदुता। कर्म्मकुशलत्वं। अयोग्यत्वं॥
अकृती, [न] त्रि, (न + कृती। नञ्समासः।) कर्म्म-
क्षमः। कार्यकुशलः। क्रियानुपयुक्तः।
अकृत्रिमं, त्रि, (करणात् जातः कृत्रिमः। स न
भवतीति नञ्समासः।) अकरुणं। अजन्यं।
सिद्धं। अकरुणजातं। यथा दत्तः।
“चतुर्थे च तथा भागे खानाथं म्दमाहरेत्।
तिलपुष्पकुशादीनि खानद्याकृत्रिमे जले”॥
इत्याहिकाचारतत्त्वं॥०। किञ्च। कात्यायनः।
“पूर्वपदं स्वभावोक्तं प्राङ्वावाकोऽथ लेखयेत्।